

ច្បាប់ស្តីពី
ការគ្រប់គ្រង
គុណភាព
សុវត្ថិភាពលើ
ផលិតផល
ទំនិញ និងសេវា
២០០០

I- ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ

ព្រះរាជក្រម

ព្រះរាជក្រម នស/រកម/០៦០០/០០១

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ
រាជហរិវង្ស ខ្ពង់ខ្ពស់ជាងគេ វិសុទ្ធជន អគ្គមហាបុរសរតន៍
និករោត្តម ធម្មិកមហារាជានិរាជ បរមនាថ បរមមហាក្សត្រ
ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើជាផ្លូវការនូវច្បាប់ធម្មនុញ្ញ ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ១១-១២-១៣-១៤-២២-២៤-២៦-២៨-៣០-៣៤-៥១-៥០-៥១-៥៣ និងមាត្រាទាំងឡាយនៃជំពូកទី៨ក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ទី១៤ នៃ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យ ប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងអំពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងគុណភាព សុវត្ថិភាពលើផលិតផល ទំនិញ និងសេវា ដែលរដ្ឋសភា បានអនុម័ត នៅថ្ងៃទី២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០០ នាសម័យ ប្រជុំពេញអង្គលើកទី៤ នីតិកាលទី២ ហើយ ដែលព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របតាម លើទំរង់និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាល ពីថ្ងៃទី០២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០០ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី២ នីតិកាលទី១ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូច តទៅ ៖

ច្បាប់

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងគុណភាព សុវត្ថិភាព

លើផលិតផល ទំនិញ និង សេវា

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះ :

- រាល់សហគ្រាសពាណិជ្ជកម្ម
- រាល់ផលិតករក្នុងគោលដៅពាណិជ្ជកម្ម
- អ្នកនាំចូល អ្នកនាំចេញទំនិញ អ្នកលក់ដូរទំនិញ
- សេវាករនៃសេវាកម្មដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលិតផលទំនិញ
- អ្នកឃោសនាពាណិជ្ជកម្មអំពីផលិតផល ទំនិញនិងសេវា
- អង្គការសង្គមនិងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលចូលរួមក្នុងសកម្មភាពផលិតកម្មពាណិជ្ជកម្ម ឬ

ជំនួយមនុស្សធម៌ ។

មាត្រា ២ .-

ផលិតកម្មក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះសំដៅលើរាល់ប្រតិបត្តិការរួមមាន : ការចិញ្ចឹមសត្វ ការយក
ទឹកដោះសត្វ ការប្រមូលផលដំណាំ ការបេះផ្លែឈើ ការនេសាទ សត្តឃាត ការផលិត ការកែច្នៃ និងការ
ដេញដូរផលិតផលទំនិញ រួមទាំងការស្តុកទុកក្នុងរយៈពេលផលិតនិងការបំពេញសេវា មុនដំណើរការ
ពាណិជ្ជកម្មលើកដំបូង ។

ពាណិជ្ជកម្មក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ សំដៅលើវាលំប្រតិបត្តិការស្តីពី :

-ការស្តុកទុក ការដឹកជញ្ជូន ការកាន់កាប់ក្នុងគោលបំណងលក់ជូរ ការដាក់តាំងលក់ ការលក់ជូរ រាល់មុខទំនិញ

-ការប្រគល់អោយដោយឥតគិតថ្លៃនូវគ្រប់ផលិតផលអាណាចក្រ សិប័រពលកម្ម ព្រមទាំងការដាក់លក់ ការលក់សេវា ឬការផ្តល់សេវាដោយឥតគិតថ្លៃ ។

ជំពូកទី ២

សិទ្ធិអ្នកប្រើនិងកាតព្វកិច្ចរបស់ភារីសេដ្ឋកិច្ច

មាត្រា ៣ .-

ផលិតករនិងសេវាករមានកាតព្វកិច្ចបញ្ជាក់បង្ហាញជាភាសាខ្មែរលើផលិតផល ទំនិញ និងសេវារបស់ខ្លួនអំពីធាតុផ្សំ វិធីប្រើប្រាស់ កាលបរិច្ឆេទផលិតផល និងរយៈពេលហួសកំណត់ប្រើប្រាស់រួមទាំងគោលការណ៍ផ្សេងៗទៀត ដែលធានាបាននូវសុវត្ថិភាព និងសុខភាពអ្នកប្រើ មុននឹងផលិតផល ទំនិញ និងសេវានេះ ចូលក្នុងដំណើរការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ។

ពាណិជ្ជករ អាជីវករមានកាតព្វកិច្ចអនុវត្តត្រឹមត្រូវទៅតាមសេចក្តីបញ្ជាក់បង្ហាញដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើ ។

មាត្រា ៤ .-

ផលិតករនិងសេវាករត្រូវបំពេញនូវកាតព្វកិច្ចក្នុងការធានាអំពីភាពពិត នៃធាតុផ្សំនិងរូបភាពនៃផលិតផលទំនិញ ឬសេវារបស់ខ្លួន ដើម្បីចៀសវាងកុំអោយអ្នកប្រើមានការភ័ន្តច្រឡំ ឬចៀសវាងធ្វើអោយមានការប៉ះពាល់ដល់ការប្រកួតប្រជែង ។

ពាណិជ្ជករ និងអាជីវករក៏ត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើចំពោះមុខទំនិញ ឬសេវាដែលខ្លួនយកមកធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៥ .-

ពាណិជ្ជករ អាជីវករនិងសេវាករដែលទទួលខុសត្រូវលើផលិតផល ទំនិញ ឬសេវាណាមួយដែលខ្លួនយកមកធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើកដំបូងនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវតែពិនិត្យបញ្ជាក់អោយច្បាស់ថាផលិតផលទំនិញឬសេវានោះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវទៅនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

តាមសំណើរបស់ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដូចចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះផលិតករក្នុងស្រុក ពាណិជ្ជករនាំចូលនិងសេវាករដែលទទួលខុសត្រូវអំពីពាណិជ្ជកម្មលើកដំបូងលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ត្រូវបង្ហាញភស្តុតាងនៃការពិនិត្យបញ្ជាក់និងការត្រួតពិនិត្យដែលបានធ្វើរួចមកហើយ ។

មាត្រា ៦ .-

រាល់ផលិតផលទំនិញ ឬសេវាទាំងឡាយណាដែលអាចប៉ះពាល់ដល់សុវត្ថិភាព ឬសុខភាពនៃអ្នកប្រើផលិតកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្មនៃផលិតផល ទំនិញនិងសេវាទាំងនោះត្រូវអោយមានការធ្វើប្រតិវេទន៍ជា

មុនជូនដល់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ព្រមទាំងមានការ
ពិនិត្យ រួចព្រមទាំងបញ្ជាក់បង្ហាញអំពីវិធីប្រើជាភាសាខ្មែរ ។

មាត្រា ៧ .-

ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាតនូវការផលិត ឬការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនៃផលិតផលទំនិញ ឬសេវាដែល
មានចែងក្នុងមាត្រា ៦ នៃច្បាប់នេះ ដែលគ្មានការធ្វើប្រតិវេននិងគ្មានការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមាន
សមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ៨ .-

ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត :

- ការគេចវេ: ឬការប្តឹងបង់គេចវេ:ពីការត្រួតពិនិត្យដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ ខាងលើ
- ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើផលិតផលទំនិញ ឬសេវាដែលពុំបានទទួលការត្រួតពិនិត្យ ។

មាត្រា ៩ .-

អាហ័រណកម្មនៃផលិតផលទំនិញ ដែលមានលក្ខណៈមិនសមស្របនឹងច្បាប់នេះ អាចត្រូវបាន
អនុញ្ញាត ប្រសិនណាផលិតផលនោះត្រូវដឹកជញ្ជូនជាលក្ខណៈឆ្លងកាត់សំរាប់ធ្វើនីហ័រណកម្មក្នុង
ប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ១០ .-

អាហ័រណកម្មនៃផលិតផលទំនិញ ដែលមានលក្ខណៈមនុស្សធម៌ ឬដែលពុំមានគោលការណ៍
ពាណិជ្ជកម្ម អាចអនុវត្តបានលុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពីសេសសល់ពីរាជរដ្ឋាភិបាលតាមសំណើរបស់ក្រសួង
មានសមត្ថកិច្ច ។

ការអនុញ្ញាតពីសេសសល់នឹងអាចធ្វើទៅបាន លុះត្រាតែផលិតផលទំនិញទាំងនោះសមស្រប
ទៅនឹងរាល់ការអនុវត្តដោយត្រឹមត្រូវនៃពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ ឬសមស្របទៅ នឹងវិធានដែលទទួល
ស្គាល់លើផ្ទៃអន្តរជាតិ ។

មាត្រា ១១ .-

ការផលិតនូវផលទំនិញណាមួយដែលច្បាប់នេះមិនអនុញ្ញាតអោយធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើទឹកដី នៃ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវបានអនុញ្ញាត បើកាលណាផលិតផលទំនិញនោះត្រូវទុកសំរាប់តែធ្វើនីហ័រណ
កម្មទៅកាន់ប្រទេសណាមួយ ដែលការលក់ទំនិញនោះមានលក្ខណៈស្របច្បាប់នៃប្រទេសនោះ និងក្នុង
ក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចសន្យាពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិជាក់លាក់ ។

មាត្រា ១២ .-

ការនាំចេញនិងនាំចូលត្រូវបង្ហាញវិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់លក្ខណៈសមស្រប នៃទំនិញចំពោះផលិត
ផល :

- ដែលអាចបិះពាល់ដល់សុខភាព ឬសុវត្ថិភាពអ្នកប្រើ

- ដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ភាពស្មោះត្រង់នៃកិច្ចការជំនួញ
- ក្នុងទិសដេរក្សា ឬលើកកម្ពស់គុណភាពផលិតផលទំនិញក្នុងស្រុក
- ដែលមានការទាមទារចាំបាច់នៃពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ ឬអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ។

ការត្រួតពិនិត្យវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់លក្ខណៈសមស្រប នៃទំនិញជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម និងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ១៣ .-

ការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេសអន្តរជាតិក្នុងកិច្ចការត្រួតពិនិត្យទំនិញនាំចេញនិងនាំចូលជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម លើកលែងតែឧស្ម័ននិងប្រេងកាត ។

ជំពូកទី ៣

សញ្ញាគុណភាពនិងកិច្ចការវិចិត្របង្ហាញ

មាត្រា ១៤ .-

សញ្ញាគុណភាពគឺជាសញ្ញាសំគាល់ដោយឡែកសំរាប់បញ្ជាក់អំពីកិត្យានុភាពលើផលិតផលទំនិញ ឬសេវាដែលផលិតករ ឬសេវាករអាចយកមកបិទភ្ជាប់លើទំនិញ ឬសេវារបស់ខ្លួនដោយឥតបង្ខំ ។ ការបិទសញ្ញាគុណភាពសំដៅឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការព័ត៌មានរបស់អ្នកប្រើ និងដើម្បីជំរុញអោយផលិតករនិងសេវាករធ្វើអោយបានប្រសើរ និងលើកកម្ពស់គុណភាពនៃផលិតផលក្នុងស្រុក ។

ក្នុងករណីបិទសញ្ញាគុណភាព ផលិតករនិងសេវាករត្រូវតែអនុវត្តអោយបានខ្ជាប់ខ្ជួនតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៩ នៃច្បាប់នេះ ។

បែបបទនៃការកំណត់សញ្ញាគុណភាពត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មនិងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ១៥ .-

បទដ្ឋានក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ គឺជាយថាប្រភេទបច្ចេកទេសសំរាប់សាធារណជនដែលធ្វើឡើងដោយកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងការយល់ព្រមជាឯកច្ឆន្ទរវាងភាគីសាមីឈរលើមូលដ្ឋាននៃផលិតផលទំនិញរួមរបស់វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេសនិងបទពិសោធន៍ ហើយត្រូវបានអនុម័តយល់ព្រមដោយស្ថាប័នជាតិមួយដែលទទួលដឹងថា មានសកម្មភាពក្នុងវិស័យបទដ្ឋានសំរាប់អនុវត្តសាចុះសាឡើងឬជាសិរន្តរ៍ ហើយដែលការប្រតិបត្តិតាមនោះពុំមានលក្ខណៈចាប់បង្ខំឡើយ ។

ត្រូវបានបង្កើតនូវប្រព័ន្ធជាតិមួយដើម្បីផ្តល់បទដ្ឋាននិងឯកសារបច្ចេកទេសដែលអាចផ្តល់ដំណោះស្រាយបញ្ហាបច្ចេកទេសនិងពាណិជ្ជកម្ម ទាក់ទងទៅនឹងផលិតផលទំនិញនិងសេវា ដែលអាចចោទឡើងផ្ដន្ទា ក្នុងទំនាក់ទំនងរវាងដៃគូសេដ្ឋកិច្ចវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេស ឬសង្គម ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃវិទ្យាស្ថានជាតិផ្នែកកំរិតបទដ្ឋាន ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៤

ការបង្ក្រាបការកែច្នៃផលិតផលកសិកម្ម

មាត្រា ១៦ .-

ទោះជាភាគីចុះកិច្ចសន្យាក្តី មិនមែនភាគីចុះកិច្ចសន្យាក្តី ឬក៏តាមរយៈតពិយជនក្តី ត្រូវហាមឃាត់ ការកែច្នៃបន្លំ ឬការប៉ុនប៉ងកែច្នៃបន្លំតាមមធ្យោបាយ ឬវិធីណាក៏ដោយលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ចំពោះ :

- អត្តសញ្ញាណ យថាប្រភេទ ប្រភេទ ប្រភព គុណភាពខាងរូបធាតុឬខាងទ្រទ្រង់រាងកាយ ធាតុផ្សំ បរិមាណ
- កិច្ចត្រួតពិនិត្យដែលបានធ្វើ វិធីប្រើ សម្បទាចំពោះការប្រើប្រាស់គ្រោះថ្នាក់ភ្ជាប់នឹងការប្រើ ប្រាស់ ការប្រុងប្រយ័ត្នដែលត្រូវប្រកាន់យកនៃគ្រប់ផលិតផលទំនិញ ឬសេវា
- វិធីនិងកាលបរិច្ឆេទនៃការផលិតនិងការប្រើប្រាស់ ឬនៃការបរិភោគបំណុលផលិតផលទំនិញ។

មាត្រា ១៧ .-

ត្រូវបានហាមឃាត់ជាដាច់ខាតការកែច្នៃផលិតផលទំនិញដែលជាភ្នំធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ឬទុក សំរាប់ធ្វើពាណិជ្ជកម្មដោយធ្វើការកែច្នៃផលិតផលទំនិញតាមរបៀបណាមួយ ដោយធ្វើការបញ្ចូលបន្ថែម ការដកចេញ ឬការប្តូរជំនួសនៃភាគណាមួយ ឬភាគទាំងមូលដែលគុំត្រូវអនុញ្ញាតអោយធ្វើដោយបទ ប្បញ្ញត្តិ ឬដោយទំលាប់ បើពុំមានបទប្បញ្ញត្តិ ឬដែលមិនសមស្របទៅនឹងបទប្បញ្ញត្តិ ។

ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនៃផលិតផលទំនិញណាមួយដោយដឹងថា ផលិតផលទំនិញនោះជាផលិតផល ទំនិញកែច្នៃ ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ។

មាត្រា ១៨ .-

ត្រូវហាមឃាត់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនូវផលិតផលម្ហូបអាហារដែលមានសភាពប្រែប្រួលខ្ពស់គុណភាព ឬមានជាតិពុល ឬផលិតផលនោះមិនស្របនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យគុណភាពផ្នែកអតិសុខុមជីវសាស្ត្រ ឬ អនាម័យដែលកំណត់តាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ១៩ .-

ត្រូវហាមឃាត់ការរក្សាទុកនៅគ្រប់ទីកន្លែងផលិត ទីកន្លែងសហគ្រាសករណី និងទីកន្លែងធ្វើ ពាណិជ្ជកម្មនូវ :

- ផលិតផលកែច្នៃបន្លំ
- ម្ហូបអាហារដែលប្រែប្រួលខ្ពស់គុណភាពបរិភោគមិនបាន ឬមានជាតិពុល ឬមិនស្របនឹង លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យគុណភាពផ្នែកអតិសុខុមជីវសាស្ត្រ ឬអនាម័យកំណត់តាមបទប្បញ្ញត្តិ

-ផលិតផលឧបករណ៍សំរាប់កិច្ចបន្ត ឬក្លែងចម្លោះទំនិញគ្រប់មុខ

-ត្រូវហាមឃាត់ការផលិត ការប្រើប្រាស់ ការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ការរក្សាទុកនូវវត្ថុធាតុដើម និងឧបករណ៍សំរាប់វាស់វែង សំរាប់វាស់ ឬធ្វើ ដែលខុសឬជុំឡើងទាត់ក្នុងការប្រើប្រាស់សំរាប់ផលិតកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្មទំនិញ ។

មាត្រា ២០ .-

ត្រូវហាមឃាត់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនូវបណ្តាផលិតផល និងឧបករណ៍ដែលសំដៅយកមកបំពេញ កិច្ចបន្ត ឬក្លែងចម្លោះទំនិញទាំងឡាយ ។

មាត្រា ២១ .-

ត្រូវហាមឃាត់រាល់ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មគ្រប់ប្រភេទ ទោះជាមិនរង់ណាក៏ដោយដែលមាន លក្ខណៈភូតភូបាព ឈាងការពិត ក្លែងបន្លំឬធ្វើអោយមានការភ័ន្តច្រឡំអំពីគុណភាពសុវត្ថិភាពលើផលិត ផល ទំនិញនិងសេវាដែលទាក់ទិនទៅនឹង :

- ប្រសិទ្ធភាពមុខនាទី
- អគ្គសញ្ញាណ យថាប្រភេទ ប្រភេទ ប្រភព គុណភាពខាងរូបធាតុ ឬខាងទ្រទ្រង់រាងកាយ ធាតុផ្សំ បរិមាណ របៀបនិងកាលបរិច្ឆេទនៃការផលិត
- កាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់ប្រើប្រាស់ វិធីនិងលក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់
- របៀបនៃការលក់ អត្ថិភាព តម្លៃ
- ការធានាអះអាងផ្សេងៗទៀតដែលបានសន្យា ។

អ្នកសុំផ្សាយផលិតពាណិជ្ជកម្ម ដែលបានចាត់ចែងអោយធ្វើការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មដើម្បី ប្រយោជន៍ខ្លួន ត្រូវទទួលខុសត្រូវ ក្នុងឋានៈជាអ្នកដើមអាទិ៍ ។

អ្នកសុំផ្សាយផលិតពាណិជ្ជកម្មត្រូវផ្តល់ព័ត៌មាន អំពីខ្លឹមសារទាំងឡាយដែលបញ្ជាក់ពីគុណ ភាព សុវត្ថិភាព ព្រមទាំងការអះអាងផ្សេងៗទៀតក្នុងការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មជូនស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យដែលមាន ចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ ។ ករណីដែលខ្លឹមសារនៃការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មណាមួយនឹងរារាំង ១ និង ២ ខាងលើ ត្រូវអនុវត្តតាមមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៥

វិធានការទប់ស្កាត់ផលិតផល ទំនិញនិងសេវា

ដែលអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ឬគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចនឹងកើតបង្កាន់

មាត្រា ២២ .-

ចំពោះផលិតកម្ម សហគ្រាស ពាណិជ្ជកម្មនៃផលិតផលទំនិញ ឬសេវាដែលអាចបង្កអោយ មានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ឬអាចបង្កអោយមានគ្រោះថ្នាក់បង្កាន់ ចំពោះសុខភាព ឬសុវត្ថិភាពដល់អ្នកប្រើ ក្រសួងមានសមត្ថកិច្ចអាចចាត់វិធានការ :

- បញ្ឈប់ជាស្ថាពរ ឬសំរាប់រយៈពេលកំណត់មួយ
 - បិទទ្វារគ្រឹះស្ថានផលិតជាបណ្តោះអាសន្ន ឬជាស្ថាពរ
 - ក្នុងករណីចាំបាច់បន្ទាន់អាចធ្វើការបរាត់ទុកនៅនឹងកន្លែងរឹបអូស ឬបំផ្លាញគោលបំណងផលិត
- ឥណទាន ទំនិញទាំងនោះ ។

ការបំផ្លាញគោលបំណងអាចធ្វើទៅបានលុះត្រាតែមានការព្រមព្រៀងជាមុនដែលអាចធ្វើឡើងជា
 លាយលក្ខណ៍រវាងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនិងម្ចាស់ផលិតផលទំនិញកើតហេតុ ។ ក្នុងករណីគ្មានការ
 ព្រមព្រៀងរវាងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និងម្ចាស់ផលិតផលទំនិញកើតហេតុនោះ ភាគីម្ចាស់ផលិតផល
 ទំនិញកើតហេតុ អាចប្តឹងទៅតុលាការខេត្ត ក្រុង ក្នុងរយៈពេលដែលមានកំណត់ក្នុងវិធានការ ។

ផលិតកម្ម សហគ្រាសករណី ពាណិជ្ជកម្មព្រមទាំងគ្រឹះស្ថាននានាដែលត្រូវបានបញ្ឈប់ ឬបិទទ្វារ
 ជាបណ្តោះអាសន្ន អាចដំណើរការឡើងវិញបាន លុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ២៧ .-

ក្រសួងមានសមត្ថកិច្ចអាចចេញប្រកាសបង្គាប់ដល់នីតិបុគ្គល ឬបុគ្គលដែលមានចែងក្នុង
 មាត្រា១ នៃច្បាប់នេះតម្រូវឱ្យដាក់ប្រែចាំបាត់សំដៅគោរពកាតព្វកិច្ចផ្នែកគុណភាព សុវត្ថិភាពដែល
 កំណត់នៅក្នុងមាត្រា៣ នៃច្បាប់នេះ ។

ការកំណត់ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយនូវកិច្ចព្រមព្រៀងទប់ទល់ ឬវិធានការប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការប្រើប្រាស់
 នោះ ព្រមទាំងអោយមានការប្រមូលផលផលគ្រប់បែបវិញ ដើម្បីធ្វើការផ្លាស់ប្តូរកែប្រែ ឬការសង
 គំលែមទាំងស្រុងឬមួយផ្នែកវិញ ជាបន្ទុកផ្ទាល់របស់អ្នកទទួលខុសត្រូវ ដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាង
 លើ ។

មាត្រា ២៨ .-

វិធានការដូចគ្នានិងបណ្តាវិធានការនានានៃមាត្រា២២ និងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះ អាចចាត់ចែង
 ឡើងដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពនិងកិច្ចបំពេញសេវា ។

ជំពូកទី ៦
នីតិវិធីនៃការត្រួតពិនិត្យគុណភាព
សុវត្ថិភាព លើផលិតផល ទំនិញ និង សេវា

មាត្រា ២៩ .-

រាល់បទល្មើសនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវបានស្រាវជ្រាវនិងអង្កេតហាងរោងចក្រដាច់ដោយអនុលោមទៅតាម
 បណ្តាបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២៨ ដល់មាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ ។ បទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះ មិនអាចរារាំងទៅ
 ដល់ករណីនៃភស្តុតាងលើបទល្មើសទាំងឡាយដែលបានលើកឡើងតាមមធ្យោបាយដទៃទៀតឡើយ ។

រាល់វិធានការប្រាសាទត្រូវគោរពនិងប្រតិបត្តិតាមវិធានទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២
 ដល់មាត្រា ៥៨ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ២៦ .-

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មនិងក្រសួងពាក់ព័ន្ធអានសមត្ថកិច្ចបង្ក្រាបការធ្វើពាណិជ្ជកម្មក្លែងបន្លំដោយអនុវត្តច្បាប់នេះ ។ ក្រសួងទាំងនេះត្រូវរៀបចំអង្គការជំនាញដើម្បីទទួលបន្ទុកបង្ក្រាបការក្លែងបន្លំ និងការត្រួតពិនិត្យទំនិញនៅពេលនាំចេញនិងនាំចូល ។

មាត្រា ២៧ .-

រាល់សកម្មភាពពិនិត្យស្រាវជ្រាវអំពីគុណភាព សុវត្ថិភាពលើផលិតផលទំនិញនិងសេវា ព្រមទាំងពិនិត្យកំណត់ហេតុបទល្មើស ឬចាត់វិធានការប្រតិបត្តិជាសកម្មភាពរបស់ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ដោយសហការជាមួយក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ២៨ .-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ មានសមត្ថកិច្ចពិនិត្យបញ្ជាក់ អង្កេតធ្វើកំណត់ហេតុ និងធ្វើសវនកម្មនៃបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធ ។ កំណត់ហេតុនេះមានតម្លៃជាបន្ទាល់ រហូតដល់មានការបង្ហាញភស្តុតាងផ្ទុយ ។

បុគ្គលជាប់អង្កេតត្រូវបង្គុលក្នុងការឃាបស្រុស្រមៃនិងផ្តល់លទ្ធភាពសំរាប់កិច្ចប្រតិបត្តិការត្រួតពិនិត្យ ជូនភ្នាក់ងារដែលចុះត្រួតពិនិត្យ ។

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យអាចស្នើសុំនូវកំណត់ហេតុយើង្សិការពារនិងធ្វើអន្តរាគមន៍ ។

មាត្រា ២៩ .-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ អាចចូលទៅពិនិត្យក្នុងទីកន្លែងផលិតកម្ម សហគ្រាសករណី ពាណិជ្ជកម្ម អាជីវកម្ម និងសេវាកម្មព្រមទាំងចូលពិនិត្យក្នុងមធ្យោបាយពីកជញ្ជូនទំនិញ ប្រេងស្តុកទំនិញ ការិយាល័យ និងកន្លែងផ្សេងៗទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ប្រសិនបើទីកន្លែងណាមួយខាងលើត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាកន្លែងសំរាប់ស្នាក់នៅផងនោះ ភ្នាក់ងារអាចចូលទៅត្រួតពិនិត្យបានតែក្នុងពេលកំពុងមានសកម្មភាព ។ ក្នុងករណីប្រកាសពេលធ្វើសកម្មភាព ត្រូវតែមានការអនុញ្ញាតពីព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការ ខេត្ត-ក្រុង និងវត្តមាននៃអាជ្ញាធរឃុំ សង្កាត់ ។

មាត្រា ៣០ .-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ អាចសាកសួរ ធ្វើការចម្លង ឬដកហូតឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការអង្កេត ។

ក្នុងករណីដកហូត គម្រួរអោយមានកំណត់ហេតុជាផ្លូវការមួយដែលត្រូវតាក់តែងភ្លាមៗ ។

ឯកសារដកហូតទាំងអស់នេះ ត្រូវបិទបោះប្រាកដភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ។ ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវចេញបង្គាន់ដៃសំគាល់នូវការដកហូត និងផ្តល់នូវកំណត់ហេតុជូនដល់បុគ្គលដែលបានទទួលការដកហូត ។

កំណត់ហេតុដែលតាក់តែងឡើងដោយពុំគោរពតាមគោលការណ៍នេះ ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ។

រាល់ឯកសារដកហូតទាំងនោះនឹងត្រូវរក្សាជាមួយនីតិវិធីដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៥១ នៃ ច្បាប់នេះ ឬប្រគល់អោយទៅសមាជិកខ្លួនវិញ ប្រសិនបើពុំមានហេតុការណ៍គួរអោយស្តីបន្ទោសលើម្ចាស់ ត្រូវធ្វើចំពោះខ្លួនគេទេនោះ កំណត់ហេតុនៃការប្រគល់ត្រលប់វិញ ត្រូវលើកឡើងតាមទម្រង់ដូចគ្នានេះដែរ។
លើឯកសារដកហូតមានសារៈសំខាន់ចាំបាច់សំរាប់ការបន្តសេចក្តីសម្រេចដែលបានកំណត់ ភ្នាក់ងារ ត្រួតពិនិត្យត្រូវផ្តល់ច្បាប់ចំណងការសំណើ ឯការចំណាយត្រូវស្ថិតក្នុងបន្ទុករបស់សមាជិកខ្លួន ។

មាត្រា ៣១ .-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ អាចដកហូតនូវគ្រប់វត្ថុជាង ឬគ្រប់ គំរូទំនិញសម្រាប់ប្រើជាវត្ថុជាង តាមនីតិវិធីមួយដែលមានចែងដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៣២ .-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ អាចប្រមូលដោយធ្វើកំណត់ហេតុ នូវសេចក្តីពោលអះអាងហេតុការណ៍នានានៃបុគ្គលដែលអាចផ្តល់នូវព័ត៌មាន ដែលមានប្រយោជន៍ដល់ ការអង្កេតរបស់គេ ។

កំណត់ហេតុនៃសេចក្តីពោលអះអាងហេតុការណ៍ត្រូវមានសេចក្តីបញ្ជាក់ដូចតទៅ :

- លេខប្រុងផ្តល់ដោយអ្នកពាក់តែងកំណត់ហេតុ
- កាលបរិច្ឆេទ ម៉ោងនិងទីកន្លែងដែលពេលអះអាងត្រូវបានធ្វើឡើង
- អត្តសញ្ញាណ ឋានៈនិងអាស័យដ្ឋាននៃអ្នកអះអាងនៃម្ចាស់ហេតុការណ៍
- អត្តសញ្ញាណ ឋានៈនិងអាស័យដ្ឋាននៃម្ចាស់កំណត់ហេតុ
- សេចក្តីបញ្ជាក់មានអត្ថប្រយោជន៍ទាំងឡាយរបស់អ្នកធ្វើកំណត់ហេតុសំរាប់រាយការណ៍

ដោយស្មោះត្រង់នូវព័ត៌មានផ្តល់ដោយអ្នកអះអាងហេតុការណ៍
-ហត្ថលេខារបស់អ្នកអះអាងហេតុការណ៍និងរបស់ម្ចាស់កំណត់ហេតុ ។ បើសិនជាអ្នកធ្វើ សេចក្តីប្រកាសមិនចង់ ឬមិនចេះចុះហត្ថលេខា ឬក៏មិនចេះអានអក្សរ សេចក្តីបញ្ជាក់អំពីសភាពនេះត្រូវ កត់ត្រាឡើងក្នុងកំណត់ហេតុ ។ កំណត់ហេតុដែលពាក់តែងឡើងដោយមិនគោរពតាមគោលការណ៍ ទាំងអស់នេះ ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ។

មាត្រា ៣៣ .-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះបំពេញភារកិច្ចត្រួតពិនិត្យផលិតផល ទំនិញនិងសេវាដោយការពិនិត្យផ្ទាល់ភ្នែក ឬដោយមធ្យោបាយនៃឧបករណ៍វង្វេស វង្វេលសេចក្តី និង ពិនិត្យបញ្ជាក់ឯកសារក្នុងបំណងកំណត់អោយបាននូវអត្តសញ្ញាណលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ព្រឹករ រកអោយឃើញនូវលក្ខណៈសមស្របជាយថាហេតុលើផលិតផលទំនិញ និងសេវានោះទៅនឹង ចរិត លក្ខណៈដែលត្រូវបង្ហាញ ឬដើម្បីស្រាវជ្រាវរកថា តើលក្ខណៈកំណត់សំរាប់ការផលិត សំរាប់កិច្ច សហគ្រាសណាមួយ នឹងសំរាប់ពាណិជ្ជកម្មនូវផលិតផល ទំនិញឬសេវានេះត្រូវបានគោរពតាម ឬហាក់ឯណា ។

ភ្នាក់ងារត្រូវរាយការណ៍អំពីការពិនិត្យនិងកត់ហេតុរបស់ខ្លួនក្នុងកំណត់ហេតុដែលត្រូវមាន :

- លេខប្រុងប្រយ័ត្នរបស់អង្គការពិនិត្យហេតុ
- ការបើកឡើងស៊ើបអង្កេតនិងទិញនៃការពិនិត្យកត់ហេតុនោះបានធ្វើឡើង
- អត្តសញ្ញាណ អ្នកវិជ្ជាជីវៈ និងអាស័យដ្ឋានរបស់បុគ្គលិកដែលជាភ្នាក់ងារ នៃកិច្ចព្រឹត្តិការណ៍ពិនិត្យ
- គ្រប់ព័ត៌មានដែលមានលក្ខណៈសំរាប់បញ្ជាក់ដោយលម្អិតនូវតំលៃនៃកិច្ចពិនិត្យកត់ហេតុ

ដែលបានធ្វើ

- លេខចុះបញ្ជីនៅស្ថាប័នជាកន្លែងធ្វើការងាររបស់អង្គការពិនិត្យកត់ហេតុ
- ហត្ថលេខាអង្គការពិនិត្យកត់ហេតុ ។

រាយការណ៍អំពីការពិនិត្យ និងកត់ហេតុដែលត្រូវតែងឡើងដោយពុំគោរពតាមគោលការណ៍ទាំងអស់នេះ ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ។

ភ្នាក់ងារអាចភ្ជាប់អ្នកជាមួយបន្ទុកនៃភាពមិនប្រក្រតីដែលពិនិត្យបើក ដើម្បីជាលក្ខណៈសំរាប់ចុះបញ្ជីបន្ថែម ។

មាត្រា ៣៤ .-

លើកលែងតែករណីតែងក្នុងមាត្រា ៥០ នៃច្បាប់នេះ កិច្ចការកសាងសំរាប់វិភាគទាំងឡាយត្រូវមានលក្ខណៈសាធារណៈ នូវគំរូទំនិញចំនួនបី ។

គំរូទីមួយ ទុកសំរាប់ភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ចបញ្ជូនទៅមន្ទីរពិសោធន៍ទទួលបន្ទុកធ្វើការវិភាគចំណែកគំរូទីពីរឲ្យទៀតទុកសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងរយៈកាល នៃប្រតិបត្តិការជាយថាហេតុនៃការវិភាគតបវិញដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៥៧ ដល់មាត្រា ៥០ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣៥ .-

អ្នកកាន់កាប់ផលិតផលដែលភ្នាក់ងារបានយកគំរូទំនិញត្រូវចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុ ។ អ្នកកាន់កាប់នោះអាចកត់ត្រាបញ្ជាក់លើកំណត់ហេតុនូវសេចក្តីកត់សំគាល់នានាអំពីប្រភព ឬវិធានលក្ខណៈនៃផលិតផលនោះ ដែលគេយល់ថាមានអត្ថប្រយោជន៍ ។ ប្រសិនបើអ្នកកាន់កាប់នោះមិនចង់ ឬមិនចេះចុះហត្ថលេខា ឬក៏មិនចេះអានអក្សរនោះ ការកំណត់សំគាល់អំពីសភាពនេះត្រូវកត់ត្រាឡើងក្នុងកំណត់ហេតុ ។

តាមសំណើពីអ្នកកាន់កាប់ផលិតផល ភ្នាក់ងារយកគំរូទំនិញត្រូវផ្តល់ជូននូវបង្កាន់ដៃដែលមានបញ្ជាក់អំពីប្រភេទ បរិមាណនិងតំលៃនៃផលិតផលដែលយកធ្វើជាគំរូនោះ សំរាប់ការគិតគូរសងថ្លៃជាយថាហេតុនៅពេលក្រោយ ។

មាត្រា ៣៦ .-

នីតិវិធីនៃការយកគំរូទំនិញជាសមត្ថកិច្ចជំនាញរបស់ភ្នាក់ងារ ដោយតម្រូវអោយគំរូទាំងបីមានលក្ខណៈដូចគ្នានិងមានវិធានបង្ហាញលក្ខណៈតំណាងអោយគំរូទំនិញដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យ ។

មាត្រា ៣៧ .-

គំរូទំនិញនីមួយៗត្រូវរក្សាទុកដោយបិទបោះត្រា ។ ការបិទបោះត្រានេះត្រូវមានភ្ជាប់នូវផ្ទាំងបញ្ជាក់ដែលមានកំណត់ជាអាទិ៍ ៖

- ឈ្មោះទំនិញដែលត្រូវហៅនៅពេលកាន់កាប់ក្នុងបំណងសំរាប់លក់ពេលដាច់លក់ ឬ បានលក់ហើយ
- កាលបរិច្ឆេទ អាំងនិងទឹកខ្លែងនៃការយកគំរូ
- អត្តសញ្ញាណនិងអាស័យដ្ឋានរបស់បុគ្គលដែលការយកគំរូទំនិញត្រូវបានធ្វើនៅកន្លែងរបស់គេ
- លេខរៀងផ្តល់សំរាប់ប្រតិបត្តិការនេះដោយអ្នកយកគំរូ
- លេខចុះបញ្ជីនៃការយកគំរូទំនិញ ផ្តល់ដោយស្ថាប័នសាធារណៈដែលអ្នកយកគំរូទំនិញបំពេញការងារ ព្រមទាំងការបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់ចំពោះស្ថាប័ននោះ
- កំណត់សំគាល់អត្ថប្រយោជន៍ទាំងឡាយដែលអាចអោយមន្ទីរពិសោធន៍បានដឹងនូវគោលដៅស្រាវជ្រាវ តាមមានឯកសារជាក់លាក់ភ្ជាប់មកជាមួយនឹងផ្ទាំងបញ្ជាក់

-ហត្ថលេខានៃអ្នកយកគំរូទំនិញ និងហត្ថលេខារបស់អ្នកកាន់កាប់ផលិតផលទំនិញដែលបាន យកគំរូ ។

មាត្រា ៣៨ .-

គំរូទំនិញមួយក្នុងចំណោមគំរូទំនិញទាំងបី ត្រូវរក្សាទុកនៅក្រោមភិក្ខុថែរក្សារបស់អ្នកកាន់កាប់ឬម្ចាស់ផលិតផលដែលត្រូវបានយកគំរូទំនិញ ។ ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវណែនាំអំពីរបៀបរបបនៃការរក្សាទុកគំរូទំនិញដល់អ្នកទាំងនោះ សំដៅធានាលក្ខណៈសម្បត្តិមួយដើម្បីអោយការវិភាគនៅពេលក្រោយអាចធ្វើទៅបានត្រឹមត្រូវ ។

បើសាមីខ្លួនប្រកែកព័ត៌មានទទួលបាន ការបញ្ជាក់ហេតុការណ៍នេះត្រូវធ្វើក្នុងកំណត់ ហេតុហើយគំរូទំនិញត្រូវថែរក្សាទុកជាមួយគំរូទំនិញទាំងពីរផ្សេងទៀតដោយភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ។

មាត្រា ៣៩ .-

គំរូទំនិញពីរផ្សេងទៀតត្រូវបញ្ជូនដោយមានភ្ជាប់កំណត់ហេតុ នៅទីស្នាក់ការនៃស្ថាប័នជំនាញសាធារណៈដែលអ្នកយកគំរូទំនិញបំពេញការងារ ។

ស្ថាប័នសាធារណៈនេះទទួលយកគំរូទំនិញទាំងនោះទៅរក្សាទុក ចុះបញ្ជីនិងចុះលេខចូលនៅលើផ្ទាំងសញ្ញាព្រមទាំងលើកំណត់ហេតុ ។ បន្ទាប់មកស្ថាប័ននេះបញ្ជូនគំរូទំនិញមួយទៅមន្ទីរពិសោធន៍មានសមត្ថកិច្ច ហើយថែរក្សាទុកដាក់គំរូទំនិញមួយផ្សេងទៀតក្នុងលក្ខណៈសម្បត្តិដែលអាចធានាការរក្សាទុកបានល្អ ។

ក្នុងករណីតម្រូវអាមេរិកមានការព្យាបាលតាមលក្ខខណ្ឌសេស ជំនុំនិព្វន្តទាំងពីរឬជាយោគយោគជំនុំនិព្វន្តទាំងពីរ យោងតាមវាក្យខ័ណ្ឌ២ នៃមាត្រា ៣៨ ក្នុងច្បាប់នេះអាចបញ្ជូនទៅមន្ទីរពិសោធន៍ដោយប្រគល់បន្ទុកអាមេរិកមន្ទីរពិសោធន៍នោះលើកិច្ចការចាំបាច់ ។

មាត្រា ៤០ .-

ចំពោះផលិតផលទំនិញណាមួយដែលមិនអាចជាតម្រូវនៃការយកជំនុំនិព្វន្តជាពិសេស ដោយយោគផលនៃផលិតផលក្នុងប្រទេសនេះឬសំណើសុំនោះ ការយកជំនុំនិព្វន្តត្រូវធ្វើឡើងជាជំនុំនិព្វន្តតែមួយគត់លើផលិតផលទាំងមូលឬមួយផ្នែក ។

ការអនុវត្តវាក្យខ័ណ្ឌ១ខាងលើ ត្រូវធ្វើចំពោះផលិតផលទំនិញដែលការពិភាក្សាដោយយោគផល វិទ្យុសាស្ត្របច្ចេកទេសអាចធ្វើបានក្នុងរយៈពេលមួយកំណត់ពិបាកសម្រាប់ រាវ ឬ ធ្វើមិនអាមេរិកនៃផលិតផលនៃការពិភាក្សានៅពេលប្រកាស ។

ត្រូវធ្វើកំណត់យោគនៃកិច្ចយកជំនុំនិព្វន្តតែមួយនេះ លើកិច្ចការលើជំនុំនិព្វន្តត្រូវបិទបោះត្រាដោយមានគ្រឹះស្ថានក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៥ និងមាត្រា៣៧ នៃច្បាប់នេះ ។ កិច្ចយកជំនុំនិព្វន្តត្រូវចុះបញ្ជី លើកិច្ចការជំនុំនិព្វន្តត្រូវធ្វើទៅដោយ ឬដាក់ក្រាមការចាត់ចែងរបស់មន្ទីរពិសោធន៍តាមទម្រង់បែបបទដូចដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣៩ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤១ .-

ការយកជំនុំនិព្វន្តដោយឡែកមួយទៀតហៅថាជំនុំអង្កេត អាចធ្វើឡើងផងដែរ សំរាប់ការពិភាក្សានៅមន្ទីរពិសោធន៍ ឬសំរាប់ការកំណត់បញ្ជាក់ជាលក្ខណៈគ្រួសារធ្វើដោយស្ថាប័នអធិការកិច្ចផ្ទាល់ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃសមត្ថកិច្ចជំនាញរបស់ខ្លួន ។ ការយកជំនុំនិព្វន្តនេះធ្វើឡើងជាជំនុំនិព្វន្តតែមួយ ។

លទ្ធផលនៃការពិនិត្យជំនុំអង្កេតនេះមានតំលៃសំរាប់តែជាព័ត៌មានប៉ុណ្ណោះហើយមិនអាចប្រើប្រាស់សំរាប់ធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃការប្តឹងផ្តល់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ ឬសំរាប់ជាវិធានប្រតិបត្តិដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ ដល់មាត្រា ៥៩ នៃច្បាប់នេះឡើយ លើកលែងតែការយកជំនុំនិព្វន្តជាបណ្តោះអាសន្នដែលមានចែងនៅមាត្រា ៥៣ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤២ .-

ផលិតផលជំនុំនិព្វន្តត្រូវធ្វើការពិភាក្សាដោយមន្ទីរពិសោធន៍របស់ស្ថាប័នរដ្ឋ ។ មន្ទីរពិសោធន៍សាធារណៈ ឬឯកជនផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ពីក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច អាចទទួលបានការដើម្បីធ្វើការពិភាក្សាផលិតផលជំនុំនិព្វន្តផងដែរ ។ ការទទួលស្គាល់ចំពោះមន្ទីរពិសោធន៍សាធារណៈ ឬឯកជន ត្រូវធ្វើដោយប្រកាសពីក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច ។ ប្រកាសនេះ ត្រូវកំណត់ដោយបានច្បាស់លាស់អំពីសមត្ថកិច្ចនៃមន្ទីរពិសោធន៍ទាំងនោះ ។

មាត្រា ៤៣ .-

ក្នុងការវិភាគផលិតផលគំរូទំនិញ មន្ទីរពិសោធន៍ត្រូវប្រើវិធីវិភាគដែលត្រូវបានកំណត់ដោយប្រកាសនៃក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

ក្នុងករណីពុំមានវិធីវិភាគខាងលើទេនោះ មន្ទីរពិសោធន៍ត្រូវអនុវត្តវិធីវិភាគដែលត្រូវបានណែនាំដោយអនុវត្តតាមបែបបទអន្តរជាតិ ។ វិធីវិភាគនោះត្រូវចុះនៅក្នុងព្រឹត្តិប័ត្រវិភាគ ។

មាត្រា ៤៤ .-

ពេលបញ្ចប់ការងារ មន្ទីរពិសោធន៍ត្រូវដាក់តែងព្រឹត្តិប័ត្រវិភាគដែលមានកត់ត្រាលទ្ធផលនៃការវិភាគស្រាវជ្រាវ ។ មន្ទីរពិសោធន៍អាចធ្វើការសន្និដ្ឋានទៅលើលក្ខណៈពុំសមស្របនៃផលិតផលទៅនឹងច្បាប់នេះ ឬបទប្បញ្ញត្តិជាក់ស្តែង ប្រសិនបើផលវិភាគទាំងនោះមានវិធានលក្ខណៈបំភ្លឺដល់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ៤៥ .-

បើព្រឹត្តិប័ត្រវិភាគរបស់មន្ទីរពិសោធន៍បានបញ្ជាក់ថា ផលិតផលគំរូទំនិញមានលក្ខណៈស្របតាមវិធានលក្ខណៈដែលកំណត់ក្នុងច្បាប់ហើយ ស្ថាប័នដែលបានដាក់ចែងការយកគំរូទំនិញពុំមានព័ត៌មានផ្សេងណាទៀត ដែលបានបញ្ជាក់អំពីការក្លែងបន្លំទេនោះស្ថាប័ននេះត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់សមាជិកសមាជិកនៃគ្រឹះស្ថានពិសោធន៍នោះ ។

មាត្រា ៤៦ .-

បើការវិភាគបានបង្ហាញថាផលិតផលគំរូទំនិញមិនមានលក្ខណៈស្របទៅ នឹងវិធានលក្ខណៈដែលកំណត់ដោយច្បាប់ទេនោះ វិធីដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤៧ ដល់មាត្រា ៥០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវយកមកអនុវត្ត ។

មាត្រា ៤៧ .-

បើលទ្ធផលនៃការវិភាគរបស់មន្ទីរពិសោធន៍បង្ហាញនូវលក្ខណៈពុំស្របទៅ នឹងវិធានលក្ខណៈដែលកំណត់ដោយច្បាប់ ហើយក្រោយពីការយកគំរូ ឬការធ្វើអង្កេតចាំបាច់បន្ថែមដទៃទៀត ស្ថាប័នដែលបានអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់ជនជាប់សង្ស័យក្នុង បទល្មើសអំពីការទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់តាមផ្លូវតុលាការដោយមានការបញ្ជាក់ហេតុផលដល់សមាជិក ។

សមាជិកមានសិទ្ធិធ្វើការវិភាគតវិល និងជ្រើសរើសអ្នកឯកទេសរបស់ខ្លួនក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ។

បើសិនគ្មានការសុំសិទ្ធិក្នុងរយៈពេលកំណត់ខាងលើនេះទេ លទ្ធផលនៃការវិភាគដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ១ មិនអាចត្រូវជំរកតវិលបានឡើយ លើកលែងតែមានករណីប្រធានស័ក្តិដែលប៉ះពាល់ដល់ការឆ្លើយតប ។

មាត្រា ៤៨ .-

ការចំណាយសំរាប់អ្នកឯកទេសបំពេញការងារជាបន្តរបស់សាមីជនដែលស្នើសុំធ្វើការតវិកា។
ការជ្រើសរើសអ្នកឯកទេសខាងលើនេះ ត្រូវតែយកតម្លៃបញ្ជីរាយនាមអ្នកឯកទេស ដែលប្រកបច្បាប់ឡើង
ដោយគុណភាពខេត្ត-ក្រុង ។

ក្នុងករណីពុំមានអ្នកឯកទេសដែលមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងបញ្ជីរាយនាមខាងលើ ឬក្នុង
ករណីពុំមានអ្នកឯកទេសនោះ សាមីជនអាចជ្រើសរើសអ្នកឯកទេសផ្សេងមួយទៀតបាន ។ ក្នុងករណីនេះ
ការជ្រើសរើសតម្រូវឱ្យមានការយល់ព្រមពីគុណភាពខេត្ត- ក្រុង ។ ការសំរេចកំណត់យល់ព្រមនេះ
ត្រូវធ្វើក្នុងរយៈពេល៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ។

មាត្រា ៤៩ .-

ផលិតផលគំរូរក្សាទុកបំរុងដោយស្ថាប័នដែលបានធ្វើការចុះបញ្ជីការយកគំរូត្រូវប្រគល់អោយអ្នក
ឯកទេសជួតមានតែក្នុងមាត្រា ៤៨ នៃច្បាប់នេះ ។ អ្នកឯកទេសមានរយៈពេល១ (មួយ) ខែ ដើម្បី
បង្ហាញផលស្ថាប័នដែលបានអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យនូវការសន្និដ្ឋានរបស់ខ្លួន ដែលទាក់ទងតែទៅលើ
ទិដ្ឋភាពវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេសតែប៉ុណ្ណោះ ។

ពេលណាការសន្និដ្ឋាននេះខុសប្លែកពីការសន្និដ្ឋានលើការវិភាគលើកទីមួយ ដូចមានចែងក្នុង
មាត្រា ៤៧ អ្នកឯកទេសនិងនាយកមន្ទីរពិសោធន៍ដែលបានចាត់ចែងធ្វើការវិភាគលើកទីមួយ ត្រូវប្រជុំគ្នា
ដើម្បីពិភាក្សាវែកញែកករណីនេះ នៅពេលមួយដែលកំណត់ឡើងដោយស្ថាប័នអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យ ។
បើមានតម្រូវការចាំបាច់ អ្នកទាំងពីរអាចធ្វើការវិភាគជាថ្មីទៀតនូវផលិតផលគំរូនីមួយៗក្នុងក្រុមប្រឹក្សា ។
របាយការណ៍ត្រូវធ្វើឡើងហើយផ្ញើទៅស្ថាប័ននេះក្នុងរយៈពេល១ (មួយ) ខែ ដោយគិតតាំងពីថ្ងៃរួម
ប្រជុំមក ។

អ្នកឯកទេសត្រូវប្រើវិធីមួយ ឬវិធីទាំងឡាយដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយមន្ទីរពិសោធន៍ និងធ្វើ
ការរកចំណុចកំណត់ដូចបានធ្វើការវិភាគលើកទីមួយ ។

មាត្រា ៥០ .-

បើសាមីជនទាមទារការវិភាគតវិកាចំពោះផលិតផលដែលមានគំរូតែមួយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា
៤០ នៃច្បាប់នេះ តម្រូវអោយមានវិធានការចាត់ចែងដោយអនុវត្តតាមមាត្រា ៤៧ និងមាត្រា ៤៨ នៃច្បាប់
នេះ ។ កិច្ចការវិភាគបន្ទាន់នេះត្រូវធ្វើលើសំណុំឯកសារនៃលទ្ធផលដែលបានពីការវិភាគលើកដំបូង ។

អ្នកឯកទេសដែលជ្រើសរើសដោយសាមីជននិងនាយកមន្ទីរពិសោធន៍ដែលបានចាត់ចែងធ្វើការ
វិភាគ ត្រូវប្រជុំគ្នាដើម្បីពិភាក្សាលើកិច្ចសន្និដ្ឋាននៃការវិភាគ នៅពេលវេលាមួយដែលកំណត់ដោយស្ថាប័ន
អនុវត្តការត្រួតពិនិត្យ ។ របាយការណ៍ត្រូវធ្វើឡើង លើករណីបញ្ជូនមកស្ថាប័ននេះ ក្នុងរយៈពេល២
(ពីរ) ថ្ងៃដោយគិតពីថ្ងៃប្រជុំមក ។

មាត្រា ៥១ .-

ក្នុងករណីដែលត្រូវប្តឹងទៅតុលាការ ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវរៀបចំសំណុំឯកសារកំណត់ហេតុ ព្រឹត្តិប័ត្រវិភាគព្រមទាំងរបាយការណ៍គោលល្បិចវិធីនិងសំអាងដៃមេត្រីមាន ដោយអនុលោមតាម បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥២ .-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានតែងក្នុងមាត្រា ២៧នៃច្បាប់នេះ ត្រូវធ្វើការហាត់ទុកបណ្តោះអាសន្ន ការចាត់ចែងអាចមានលក្ខណៈសមស្រប ការប្តូរទិសដៅ ការរឹបអូសនិងការកំទេចចោលនូវឥណ្ឌីតធន ទំនិញ ព្រមទាំងការធ្វើអោយសមស្របឡើងវិញនូវសេវាដោយអនុលោមទៅតាមវិធានដែលមានតែង ក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

វិធានការអោយមានការសមស្របឡើងវិញ ការប្តូរទិសដៅ ការរឹបអូសនិងការកំទេចចោល និង អាចចាត់ចែងទៅបានដោយភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ច លុះត្រាមានការអនុញ្ញាតពីប្រធានស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល និង មានការយល់ព្រមពីព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការខេត្ត -ក្រុង ។ បទប្បញ្ញត្តិនេះពុំត្រូវបានអនុវត្តទេ បើបណ្តា វិធានការត្រូវបានបង្គាប់ឡើងក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២២ ដល់មាត្រា២៤ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥៣ .-

ការហាត់ទុកបណ្តោះអាសន្នគឺជាវិធានការសំដៅហាមឃាត់ជាបណ្តោះអាសន្នរាល់ការចាត់ចែងពី សំណាក់អ្នកកាន់កាប់នូវឥណ្ឌីតធនទំនិញដែលពាក់ព័ន្ធដោយអនុវត្តទៅលើ :

- ក-ឡូត៍ផលិតផលទំនិញមន្ទិលសង្ស័យ
- ខ-ឡូត៍ផលិតផលទំនិញដែលបានទទួលស្គាល់តាមការពិនិត្យកត់ត្រាផ្ទាល់ចាំតុលាការនិង ថវិកលក្ខណៈដែលកំណត់ដោយច្បាប់ ឬឡូត៍ផលិតផលទំនិញដែលការប្រើប្រាស់ធម្មតាអាចធ្វើអោយប៉ះ ពាល់ដល់សុវត្ថិភាព ឬសុខភាពនៃអ្នកប្រើ
- គ-ឧបករណ៍សំរាប់បំបែកការកែច្នៃធុនដូចដែលបញ្ជាក់ក្នុងមាត្រា ១៩ និងមាត្រា ២០ នៃច្បាប់ នេះ ។

ឡូត៍ផលិតផលទំនិញមន្ទិលសង្ស័យដែលមានតែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌក វាក្យខ័ណ្ឌ២ ខាងលើ គឺ សំដៅលើឡូត៍ផលិតផលទំនិញណាដែលក្រោយពីការពិនិត្យផ្ទាល់ និងឬបន្ទាប់ពីការយកគំរូដូចមានតែង ក្នុងមាត្រា ៣៤ ដល់មាត្រា ៤១ នៃច្បាប់នេះឃើញថាត្រូវទទួលការពិនិត្យបញ្ជាក់បន្ថែម សំដៅអោយដឹង ច្បាស់អំពីផលិតផលនោះគឺសមស្រប ឬមិនសមស្របនឹងថវិកលក្ខណៈដែលកំណត់ក្នុងច្បាប់ ឬក្នុងលក្ខ ខ័ណ្ឌធម្មតានៃការប្រើប្រាស់ផលិតផលនោះ អាចប៉ះពាល់សុវត្ថិភាពឬសុខភាពរបស់អ្នកប្រើ ។ ប្រសិនបើ លទ្ធផលនៃការពិនិត្យបញ្ជាក់បន្ថែមដែលត្រូវធ្វើក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការអតិបរមា មិនបានបញ្ជាក់នូវការមន្ទិលសង្ស័យលើកទីមួយនោះទេ ការហាត់ទុកបណ្តោះអាសន្នត្រូវលើកលែងជា បន្ទាន់ ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ តាមសំណើរបស់ស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យមានតែព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការខេត្ត

ក្រុងមេ ដែលមានសិទ្ធិពន្ធការបោះឆ្នោតបណ្តោះអាសន្ននេះបាន ។ ផ្អែកលើប្រសិទ្ធភាព
ផលិតផលនោះមិនបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់ការងារកសិករក្នុងតំបន់នោះបានការ
ប្រតិបត្តិការដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៥ ដល់មាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវតែយកមកអនុវត្ត ។

ក្នុងករណី ក , ខ និង គ ខាងលើ ការបោះឆ្នោតបណ្តោះអាសន្នមិនអាចព្រួយបារម្ភ
(ឥតគ្រោះ) ថ្ងៃឡើយ ហើយត្រូវតែមានភ្ជាប់ជាមួយវិធានការមួយ នៃបណ្តាវិធានការដែលមានចែងក្នុង
មាត្រា ៥៥ ដល់មាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ។

ពេលណាបោះឆ្នោតបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានបញ្ចេញឡើងតាមគំនិតផ្តួចផ្តើម នៃភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ
ដោយអនុលោមតាមវាក្យខ័ណ្ឌ ក ខ និង គ ខាងលើ អ្នកកាន់តំបន់ផលិតផលទំនិញមានរយៈពេល ៣
(បី) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការរៀងរាល់ឆ្នាំវិធានការនេះទៅប្រធានស្ថាប័នរបស់ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ។ ប្រធានស្ថាប័ន
ត្រូវធ្វើសេចក្តីសម្រេចដាច់ខាតចុងក្រោយក្នុងរយៈពេល ៣ (បី) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ។ បណ្តឹងតវ៉ាពុំមាន
អនុភាពបញ្ឈប់វិធានការបោះឆ្នោតបណ្តោះអាសន្នឡើយ ។

ក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់ ផលិតផលទំនិញដែលត្រូវបានបោះឆ្នោតបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវដាក់អោយ
ស្ថិតក្នុងបន្ទប់ថែរក្សារបស់អ្នកកាន់តំបន់ផលិតផលទំនិញទាំងនោះ ។

មាត្រា ៥៤ .-

ការចាត់ចែងអោយមានលក្ខណៈសមស្រប ជាវិធានការតម្រូវអោយអ្នកកាន់តំបន់ ឬប្រាស់
ផលិតផល ទំនិញឬសេវា ដើម្បីបញ្ជប់នូវមូលហេតុដែលបង្កអោយមានលក្ខណៈពុំសមស្រប ។

ការបញ្ជប់នូវមូលហេតុដែលបង្កអោយមានលក្ខណៈពុំសមស្របនេះរួមមានទាំងកិច្ចដំណើរការ
អោយមានការប្រែប្រួលផលិតផល ទំនិញឬសេវានោះ ជាពិសេសការប្តូរលេខចំណាត់ថ្នាក់ផលិតផល
ទំនិញ ប្រសិនបើមានចំណាត់ថ្នាក់ច្រើន ហើយបើសិនជាឃើញថា ផលិតផលនោះអាចចាត់ថ្នាក់មកក្នុង
ប្រភេទផ្សេងដែលចំណាត់ថ្នាក់នោះ ផលិតផលទំនិញនឹងអាចយកលក់ដូរស្របច្បាប់បាន ។

មាត្រា ៥៥ .-

- ការប្តូរទិសដៅផលិតផលទំនិញមានន័យថា :
- ក-ការបញ្ជូននូវផលិតផលដែលត្រូវបានបោះឆ្នោតបណ្តោះអាសន្ន ឬរឹបអូស ដោយអនុលោម
ទៅតាមមាត្រា ៥៣ និងមាត្រា ៥៦ នៃច្បាប់នេះ ទៅសហគ្រាសដែលនឹងអាចប្រើប្រាស់ផលិតផលនោះជា
លក្ខណៈផ្ទាល់ឬធ្វើការរីកចម្រើនអោយបានសមស្របតាមច្បាប់វិញ ក្រោមបន្ទុកចំណាយរបស់ម្ចាស់ផលិត
ផលទំនិញ
 - ខ-ការបញ្ជូនផលិតផលដែលគ្រលប់មកសហគ្រាសដែលបណ្តេញឱ្យធ្វើការវេចខ្ចប់
ធ្វើការផលិត ឬនីហ័រណកម្មនៃផលិតផលទំនិញទាំងនោះជាបន្តកម្រិតចំណាយរបស់ម្ចាស់ផលិតផលទំនិញ ។

មាត្រា ៥៦ .-

ការរឹបអូសផលិតផលទំនិញ គឺជាការដកហូតយកជាស្ថាពរនូវសិទ្ធិជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ហើយអនុវត្តក្នុងករណីដូចតទៅ :

ក-ចំពោះផលិតផលទំនិញដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជុំសមស្របនៅនឹងច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិសំរាប់អនុវត្តច្បាប់នេះ តាមការពិនិត្យឃើញដោយផ្ទាល់ និងឬបន្ទាប់ពីការយកគំរូ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣៤ ដល់ មាត្រា៤០ នៃច្បាប់នេះ ។

ខ-ក្នុងករណីដែលអ្នកកាន់កាប់ ឬម្ចាស់ផលិតផលមិនព្រមធ្វើអោយមានលក្ខណៈសមស្របឬប្តូរទិសដៅប្រើធានាការទាំងនោះពុំអាចអនុវត្តបានចំពោះផលិតផលទំនិញនោះ

គ-ចំពោះឧបករណ៍សំរាប់ធ្វើការក្លែងបន្លំដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ និងមាត្រា ២០ នៃច្បាប់នេះ

ឃ-ចំពោះផលិតផលទំនិញដែលក្នុងការប្រើប្រាស់ធម្មតាអាចផ្តល់នូវគ្រោះថ្នាក់ចំពោះសុខភាព ឬសុវត្ថិភាពរបស់អ្នកប្រើ ។

ផលិតផលទំនិញរឹបអូសត្រូវបិទហើយបោះត្រា និងដាក់អោយរក្សាទុកដោយអ្នកកាន់កាប់ ឬបើមានការប្រកែកពុំព្រម ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវកំណត់អោយរក្សាទុកនៅកន្លែងដែលខ្លួនជ្រើសរើស ។

មាត្រា ៥៧ .-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យអាចធ្វើ ឬអោយគេធ្វើក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ខ្លួននូវការកំទេច ឬបំប្លែងភាពដើមនៃផលិតផលរឹបអូស ពេលណាដែលផលិតផលនោះពុំអាចប្រើប្រាស់ស្របច្បាប់ និងប្រកបដោយផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចណាមួយបាន ។

មាត្រា ៥៨ .-

បណ្តាវិធានការចែងក្នុងមាត្រា ៥៣ ដល់មាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ អាចទាក់ទងតែនឹងផលិតផលទំនិញដែលកាន់កាប់ដោយពុំមានហេតុផលសមស្របនៅទីតាំងមួយ នៃបណ្តាទីតាំងដែលបានរៀបរាប់ក្នុងមាត្រា ២៩ នៃច្បាប់នេះ ឬពេលណាដែលផលិតផលទំនិញត្រូវដាក់លក់ បានលក់ហើយ ឬបានចែកចាយដោយឥតគិតថ្លៃ ។

កំណត់ហេតុមួយត្រូវតាក់តែងភ្លាមនៅនឹងកន្លែងដោយភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ។ កំណត់ហេតុត្រូវរៀបរាប់តាមចំណុចដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់នេះព្រមទាំងមានសំរង់លំអិតនៃបណ្តាវិធានការដែលត្រូវបានជ្រើសរើសយកមកអនុវត្ត ដោយមានការបញ្ជាក់ហេតុផល ។ ច្បាប់ចម្លងមួយច្បាប់នៃ កំណត់ហេតុ ត្រូវប្រគល់ជូនដល់អ្នកកាន់កាប់ ឬម្ចាស់ផលិតផលទំនិញ ។

មាត្រា ៥៩ .-

បែបបទដែលពាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌនៃផលិតកម្ម សហគ្រាសករណី ពាណិជ្ជកម្ម សេវាកម្ម ព្រមទាំងការត្រួតពិនិត្យលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវាទាំងអស់មានជាអាទិ៍ ខាងក្រោមនេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ :

១-ចំពោះផលិតផល ទំនិញនិងសេវា

-និយមន័យ នាមករណី ធាតុផ្សំ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ប្រភេទនៃគុណភាព ឬអនាម័យនិងបរិមាណនៃផលិតផលទំនិញ

-ថ្នាក់សញ្ញា ទម្រង់នៃការបង្ហាញ ទម្រង់នៃការលក់និងទម្រង់នៃការដេញដូរផលិតផលទំនិញ ព្រមទាំងសញ្ញាគុណភាពដែលអាចបិទភ្ជាប់លើផលិតផលទាំងនោះ

-លក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់ពាក្យពេចន៍និងលក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់សំនួនសេចក្តីនៃការពោសនាពាណិជ្ជកម្ម ក្នុងបំណងចៀសវាងនូវការភ័ន្តច្រឡំ ពិសេសក្នុងករណីដែលមានការចាំបាច់លក្ខខណ្ឌនៃការធ្វើការបោសនាពាណិជ្ជកម្មប្រៀបធៀបរវាងរាល់ផលិតផលទំនិញនិងរវាងរាល់សេវា

-ទំរង់នៃការបង្ហាញនិងអត្ថន័យក្នុងវិក្កយបត្រ ប័ណ្ណប្រគល់ឯកសារបច្ចេកទេស ឯកសារពាណិជ្ជកម្ម ឬឯកសារនៃការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មផ្សេងទៀត

-លក្ខខណ្ឌនៃការរកមហោសថលើផលិតផលនិងសេវាទាំងឡាយកាលណាផលិតផលទំនិញនិងសេវាទាំងនោះបំពេញមិនបាននូវភាពត្រឹមត្រូវទៅខាងសុវត្ថិភាព ដែលកំណត់ក្នុងមាត្រា ៣ នៃច្បាប់នេះ

-បែបបទអនុវត្តនូវការអនុញ្ញាត ឬការប្រកាសជាមុនទាំងឡាយសំរាប់ផលិតកម្ម សំរាប់ពាណិជ្ជកម្មលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ព្រមទាំងបែបបទនៃការរៀបចំអោយមានកិច្ចស្និទ្ធស្នាលត្រួតពិនិត្យជាលក្ខណៈវិជ្ជាជីវៈ

-បណ្តាបញ្ញត្តិទាក់ទងទៅនឹងឧបករណ៍រង្វាស់រង្វាល់ និងការពិនិត្យបញ្ជាក់នៃឧបករណ៍ទាំងនោះ

-ការប្រុងប្រយ័ត្នដែលត្រូវប្រកាន់យក ការកែច្នៃ ការពិនិត្យបញ្ជាក់ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈដើម្បីអោយផលិតផល ទំនិញនិងសេវា អាចត្រូវគ្នាជាមួយនឹងកិច្ចការការបរិស្ថាន ។

២-ចំពោះម្ហូបអាហារ

-ការកែច្នៃស្របតាមច្បាប់ដែលធ្វើនៅលើម្ហូបអាហារ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃភាពសុទ្ធដែលម្ហូបអាហារត្រូវធ្វើតាមគ្រឿងផ្សំរួមចូលក្នុងការផលិតម្ហូបអាហារ សម្ភារៈដែលអាចត្រូវដាក់ជាប់ផ្ទាល់ជាមួយនឹងម្ហូបអាហារនិងផលិតផលប្រើប្រាស់ សំរាប់លាងសំអាតសម្ភារៈ

-ថវិកាលក្ខណៈខាងអនាម័យ ខាងសុខភាព ឬខាងទ្រទ្រង់រាងកាយ បទដ្ឋានផ្នែកអតិសុខុមជីវសាស្ត្រ ដែលម្ហូបអាហារត្រូវធ្វើតាមវិធានអនាម័យ ត្រូវអនុវត្តទៅលើការដឹកជញ្ជូន និងទៅ

លើគ្រឹះស្ថានជាទឹកដីនៃដីសេដ្ឋកិច្ច ធ្វើសហគ្រាស ឬធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ព្រមទាំងទៅលើនិយោជកបំរើ
ការងារនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន វិញ្ញាបនប័ត្រ ផ្នែកសញ្ញា ឬប្រាសាទស្នាដៃអនាម័យពាក់ព័ន្ធនឹងម្ហូបអាហារ
-សភាពនៃសុខភាពរបស់អ្នកកាន់ណែយផ្សំម្ហូបអាហារ ប្រសិនបើមានការចាំបាច់ ។

៣-ចំពោះវិធីត្រួតពិនិត្យ

-លក្ខខណ្ឌអនុវត្តនៃបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយក្នុងមាត្រា ៩ ដល់មាត្រា ១២ នៃច្បាប់នេះ
ព្រមទាំងវិធីយកគំរូនិងវិធីធ្វើការវិភាគសំរាប់បង្ហាញនូវធាតុផ្សំលើផលិតផលទំនិញ នូវវត្ថុធាតុដើមអតិ
សុខុមជីវសាស្ត្រ អនាម័យ ឬសុខភាព និងសំរាប់សំគាល់ការកែប្រែបន្តផលិតផលទំនិញ ឬសំរាប់បង្ហាញ
នូវសម្បទា ចំពោះការប្រើប្រាស់នៃផលិតផលទំនិញ

-បើមានការចាំបាច់បែបបទអនុវត្ត បណ្តាវិធានការប្រតិបត្តិដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា
៥២ ដល់មាត្រា ៥៨ នៃច្បាប់នេះ

-ស្បៀង បញ្ជី និងឯកសារទាំងឡាយដែលការពារកាប់ ឬការពារតែងដោយបុគ្គល
ដែលគួរឱ្យសង្វេគមភាពក្នុងផលិតកម្ម សហគ្រាស ឬពាណិជ្ជកម្មលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវា
អាចត្រូវកំណត់ជាក់ហិត ។

មាត្រា ៦០ .-

បទដ្ឋានជាតិ បទដ្ឋានអន្តរជាតិ ក្បួនខ្នាតនៃការប្រើប្រាស់ និងសេចក្តីណែនាំប្រតិបត្តិក្នុងការ
ផលិតដែលមានការទាក់ទងដល់ផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនិងបទដ្ឋាន
នានា ។

**ជំពូកទី ៧
ទោសប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៦១ .-

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១៤ វាក្យខ័ណ្ឌទី២ និងវាក្យខ័ណ្ឌទី៣ នៃច្បាប់នេះត្រូវ
ពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០.០០០ (ប្រាំសែន) រៀល ដល់ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦២ .-

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៧ មាត្រា ៨ មាត្រា ១៤ ឬមាត្រា ២០ នៃច្បាប់នេះ
ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ដល់ ១ (មួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី
១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ដល់ ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀលឬទោសណាមួយដែលទោសទាំង
ពីរនេះ ។

មាត្រា ៦៣ .-

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៩ ឬ មាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ)ខែ ដល់ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំពាន់) ដុល្លារ ដល់ ១០.០០០.០០០ (ដប់ពាន់) ដុល្លារ ឬទោសពេញមួយខែទោសដាច់ខាតនេះ ។

មាត្រា ៦៤ .-

ក្នុងករណីមិនរាងចាញ់ដោយបទល្មើសនឹងមាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៩ មាត្រា ១៩ មាត្រា ២០ ឬ មាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសទ្វេដងរវាងការផ្តល់ផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំពោះការផ្តន្ទាទោសពាក់ពន្ធនាគារជាមធ្យមសិក្សាឬសិក្សាស្រាវជ្រាវស្របច្បាប់ ចំពោះបទល្មើសដែលបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាព សុវត្ថិភាព ឬដល់អាយុជីវិតរបស់អ្នកប្រើ ។

មាត្រា ៦៥ .-

ឥណ្ឌីតធនធាននិងសម្ភារៈរវាងអស់ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការបង្កឱ្យមានបទល្មើស នឹងមាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៩ មាត្រា ១៩ មាត្រា ២០ ឬ មាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។ ការរឹបអូសជាសម្បត្តិច្បុបសាសនា ។

ការខូចខាតផ្សេងទៀតដែលបណ្តាលមកពីបទល្មើសនឹងមាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៩ មាត្រា ១៩ មាត្រា ២០ ឬមាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ជនល្មើសត្រូវទទួលខុសត្រូវខាងនីតិវិធីប្តូរដីទៀតផង ។

មាត្រា ៦៦ .-

- ទោសប្បញ្ញត្តិដែលចែងក្នុងមាត្រា ៦៣ ខាងលើ ត្រូវអនុវត្តទៅលើបុគ្គលណាដែលបាន :
 - ក-ធ្វើអោយភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ ជុំវិញការពិនិត្យទោសប្បញ្ញត្តិដោយ
 - ខ-ប្រកែកព័ត៌មានបង្ហាញ ឬបិទបាំងឯកសារគណនេយ្យបច្ចេកទេស ឬពាណិជ្ជកម្មដែលខ្លួនមានផ្តុំមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ១ មាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះ
 - គ-ប្រកែកព័ត៌មានបង្ហាញអត្ថបទផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ឬព័ត៌មានសំរាប់បញ្ជាក់យោគុយនៃការផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម
 - ឃ-មានចេតនាផ្តល់ព័ត៌មានមិនពិត ឬដោយចង្អាងការពិត ឬដោយធ្វើអោយមានការភ័ន្តច្រឡំ ទោះតាមវិធីណាក៏ដោយដើម្បីជាភិក្ខុឆ្លើយតបនឹងសំណើរបស់ភ្នាក់ងារដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ
 - ង-ចាត់ចែងដោយគ្មានការអនុញ្ញាតនូវទំនិញដែលត្រូវបានភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ចយោងទុកជាបណ្តោះអាសន្ន ឬរឹបអូស

ច-មិនផ្តល់ទំនិញដែលជាគោលដៅនៃការរក្សាទុកជាបណ្តោះអាសន្ន ឬនៃការរឹបអូសផល
ភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ច ក៏ដូចជាមិនបានចាត់ចែងទំនិញឲ្យបានសម្រេចតាមទិសដៅកំណត់ដោយអាជ្ញាធរ
មានសមត្ថកិច្ច ឬក៏មិនបានកែប្រែឲ្យបានសមស្របតាមការកំណត់នៃច្បាប់នូវទំនិញដែលមានលក្ខណៈគុំ
សមស្របដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៣ ដល់ មាត្រា ៥៦ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៧ .-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះនីតិ
រដ្ឋបាល ។

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះការធ្វេសប្រហែសលើរបបណ្តាល ឲ្យមានការថ្លោះ
ថ្លោយ និងបង្កឲ្យផ្សេងៗដែលផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ក៏ដូចជាផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃ
លិខិតបទដ្ឋាននានាក្រោមច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៧ .-

ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលដែលត្រូវរកមកអនុវត្តចំពោះភ្នាក់ងារ ឬមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលមានកំណត់
ក្នុងច្បាប់នេះរួមមាន :

- ក-ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលកំរិតដំបូងគឺការព្រមាន ឬការស្តីបន្ទោសពីប្រធានស្ថាប័ន
- ខ-ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលកំរិតមធ្យមគឺការបញ្ឈប់ផ្តល់ប្រាក់បៀវត្ស និងអត្ថប្រយោជន៍ផ្សេងៗទៀត
ក្នុងរយៈពេលចាប់ពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែឡើងទៅ
- គ-ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលកំរិតធ្ងន់គឺការដកហូតតួនាទី ឬពីមុខតំណែង ឬការបញ្ឈប់ពីការងារ
តែម្តង ។

ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលដែលមានចែងខាងលើនេះ នៅពុំទាន់គិតដល់អំពើល្មើសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងៗ
ទៀត ។

មាត្រា ៦៩ .-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ឬមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលបុប្ផលើត ឬប្រព្រឹត្តរំលោភលើភារកិច្ចរបស់ខ្លួន
ក្នុងការអនុវត្តន៍មាត្រា ១៤ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មខាងរដ្ឋបាលនិងត្រូវពិន័យជាប្រាក់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦១
នៃច្បាប់នេះ ។

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ឬមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលបានបុប្ផលើត ឬប្រព្រឹត្តរំលោភលើភារកិច្ចរបស់
ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តន៍មាត្រា ៧ មាត្រា ៨ មាត្រា ១៩ ឬមាត្រា ២០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល
កំរិតធ្ងន់ ព្រមទាំងទោសទាំងឡាយដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៦២ នៃច្បាប់នេះ ដោយពុំទាន់ពិចារណា
ព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៧០ .-

ឆ្នាំកំណរ ឬអង្គការសហមត្តភិក្ខុដែលបានបញ្ចេញផែនការសម្រាប់ឆ្នាំកំណរអនុវត្តសម្រាប់សក្រាប ១៦ សក្រាប ១៧ សក្រាប ១៨ ឬសក្រាប ២១ នៃច្បាប់នេះត្រូវទទួលបានប្រាក់កម្រៃចាត់តាំងកម្រៃសម្រាប់សមាសភាគរូបនីយកម្មដែលបានចែងក្នុងសក្រាប២៣ នៃច្បាប់នេះ ដោយផ្អែកលើតម្លៃសម្រាប់សមាសភាគរូបនីយកម្ម។

មាត្រា ៧១ .-

ត្រូវបានជំរុញដើម្បីពង្រឹងសុវត្ថិភាពដោយអាជ្ញាធរសហមត្តភិក្ខុ គឺព្រះឥរិយាបថមនី ព្រះហឫទ័យភិក្ខុសាសនាចែងក្នុងសក្រាប ៦ ដែលបានគោរពជាអប្បបរមាស្តីទាំងឡាយនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៧២ .-

អ្នករាយការណ៍ទាំងឡាយសម្រាប់ឆ្នាំនៃសន្និសីទសហមត្តភិក្ខុ ទាំងសក្រាបនៃសមាណគោលការណ៍សហមត្តភិក្ខុដែលបានចែងក្នុងសក្រាប ៤២ សម្រាប់សក្រាប ៥០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលបានប្រាក់កម្រៃចាត់តាំងកម្រៃសម្រាប់សមាសភាគរូបនីយកម្ម។

អ្នករាយការណ៍សហមត្តភិក្ខុដែលបានបញ្ចេញផែនការសម្រាប់ឆ្នាំកំណរអនុវត្តសម្រាប់សក្រាប២១ សក្រាប ២២ សក្រាប ២៣ និងសក្រាប ២៤ នៃច្បាប់នេះ ដោយផ្អែកលើតម្លៃសម្រាប់សមាសភាគរូបនីយកម្ម។

ជំពូកទី ៨

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧៣ .-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៧៤ .-

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាប្រឡាយ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី២១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧
ព្រះហស្ថលេខា
ឧត្តម សិវនុ

បានបង្គំបូណ៌នាម
ស្តីអង្គការព្រះហស្ថលេខាព្រះមហាក្សត្រ
ណាមករជ្ជមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន

បានជំរុញដោយស្នងការព្រះហស្ថលេខា
ព្រះហស្ថលេខា
សុភ ស៊ីវាណា

